

Veres Tamás

Se jog, se törvény

Az őserdő mélyén halottat találtak.
A rendőrök a nyomozást nem kapkodják el.

Olyan helyen napi hét hulla az átlag,
ahol rejtett laborokban készül a kábszer.

Errefelé sűrűn kelepel géppuska,
a töltött pisztolyokban soha nincs vaktöltény.

Nem életbiztosítás a rendőrmunka
ott, ahol nem ér semmit a jog és a törvény.

A halott arcára iszonyat van vésve.
Se lövés, se szúrás nem érte a holttestet.
Olyan fehér, mintha nem is lenne vére.
Szebb halála volt a tegnapi agyonvertnek.

A nyomozó szeme a helyszínt pásztázza.
Sehol egy lábnyom, és sehol egy ujjlenyomat.

Szinte beledermes ő is a látványba,
amint megpillantja, mit látott az áldozat.

Lába remegni kezd a felszálló ködben.
Sose volt vallásos. Most nagyon imádkozna.
Nem gondolta reggel a kávézás közben,
hogy farkasszemet néz vele egy királykobra.

A nyomozó társa a levegőbe lő.
A kígyó a sűrű növényzetbe menekül.
Remélik, soha többé nem kerül elő.
Egy pillanatra még hátranéz szemtelenül.

A bűn esőjével áztatott dzsungelban
gyakran vetődnek a nyomozók az árnyéokra.
A sötétben valaki mindig résen van.
Valaki, akinek nincs neve, csak szándéka.